

Отримано: 10 березня 2025 р.

Прорецензовано: 15 квітня 2025 р.

Прийнято до друку: 23 квітня 2025 р.

email: Natali.korotka@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-1994-2658>

email: ludmilapidkolesna@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-7476-6493>DOI: [http://doi.org/10.25264/2519-2558-2025-25\(93\)-80-84](http://doi.org/10.25264/2519-2558-2025-25(93)-80-84)

Коротка Н. В., Підколесна Л. А. Лексико-стилістичні особливості англійських правових текстів. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: серія «Філологія»*. Острог : Вид-во НаУОА, 2025. Вип. 25(93). С. 80–84.

УДК: 811.111.34

Коротка Наталія Володимирівна,
доцент кафедри соціальних комунікацій,
Державного університету інфраструктури та технологій
Підколесна Людмила Анатоліївна,
старший викладач кафедри сучасних європейських мов,
Державного торговельно-економічного університету

ЛЕКСИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АНГЛОМОВНИХ ПРАВОВИХ ТЕКСТІВ

У статті розглядаються лексико-стилістичні особливості англійських правових текстів, які є невід'ємною частиною сучасного правового дискурсу. Дослідження спрямоване на аналіз специфічної термінології, синтаксичних конструкцій, стилістичних прийомів та мовних засобів, які використовуються в юридичних текстах англійською мовою. Особливу увагу приділено питанням формування юридичної термінології, її точності, однозначності та функціональності у правовому контексті.

Вивчення лексико-стилістичних характеристик текстів цього типу дозволяє виявити закономірності використання мовних одиниць у юридичних документах, таких як договори, законодавчі акти, судові рішення та інші нормативні тексти. Стаття акцентує на ключових ознаках правового стилю, зокрема формалізмі, імперсональності, ясності викладу та суворій логічній структурі.

У роботі проаналізовано також використання юридичних термінів латинського походження, архаїчних зворотів, модальних дієслів та складних синтаксичних конструкцій, які роблять тексти максимально точними, але іноді важкими для сприйняття. Розглядається феномен правового жаргону, а також проблема перекладу англійських юридичних текстів на інші мови, зокрема українську, з метою збереження змісту, юридичної точності та стилістичної адекватності.

Особливу увагу приділено стилістичним засобам, які сприяють формулюванню норм права, таких як повтори, паралельні конструкції, формули умовності та наказові звороти. Стаття також містить аналіз впливу культурного та правового середовища англійських країн на формування мовних особливостей правових текстів.

Практична цінність дослідження полягає у його можливості бути корисним для фахівців у сфері юриспруденції, перекладачів юридичних текстів, а також студентів, які вивчають юридичну англійську мову. Отримані результати можуть слугувати основою для розробки підручників та посібників із юридичної лінгвістики, а також для поглиблення знань у сфері правового перекладу.

Ключові слова: англійські правові тексти, юридична термінологія, стиль, синтаксис, переклад, юридична лінгвістика.

Nataliia Korotka,
Associate Professor at the Department of Social Communications,
of State University of Infrastructure and Technologies
Ludmyla Pidkolesna,
Senior lecturer at the Department of Modern European Languages,
of State University of Trade and Economics

LEXICAL AND STYLISTIC FEATURES OF ENGLISH-LANGUAGE LEGAL TEXTS

The article examines the lexical and stylistic features of English-language legal texts, which form an integral part of contemporary legal discourse. The research focuses on the analysis of specific terminology, syntactic structures, stylistic techniques, and linguistic means used in legal texts written in English. Special attention is paid to the formation of legal terminology, its precision, unambiguity, and functionality in the legal context.

The study of lexical and stylistic characteristics of such texts reveals patterns in the use of linguistic units in legal documents, such as contracts, legislative acts, court decisions, and other normative texts. The article emphasizes the key features of legal style, including formalism, impersonality, clarity of presentation, and strict logical structure.

The paper also analyzes the use of legal terms of Latin origin, archaic expressions, modal verbs, and complex syntactic constructions, which make the texts highly precise yet sometimes difficult to comprehend. The phenomenon of legal jargon is explored, as well as the challenges of translating English-language legal texts into other languages, particularly Ukrainian, while preserving their content, legal accuracy, and stylistic adequacy.

Special focus is given to stylistic devices that contribute to the formulation of legal norms, such as repetition, parallel constructions, conditional formulas, and imperative expressions. The article also includes an analysis of the impact of the cultural and legal environment of English-speaking countries on the linguistic features of legal texts.

The practical value of the research lies in its potential to benefit legal professionals, translators of legal texts, and students studying legal English. The findings can serve as a foundation for developing textbooks and manuals on legal linguistics and for enhancing knowledge in the field of legal translation.

Keywords: English-language legal texts, legal terminology, style, syntax, translation, legal linguistics.

Постановка проблеми у загальному вигляді та зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Англійські правові тексти є важливим компонентом міжнародного правового дискурсу, адже вони використовуються для регулювання правовідносин у таких сферах, як міжнародна торгівля, політика, дипломатія та захист прав людини.

Унікальні лексико-стилістичні особливості цих текстів, зокрема специфічна термінологія, формалізм і логічна структура, забезпечують точність викладу юридичних норм, проте часто ускладнюють їхнє розуміння та переклад. У зв'язку з глобалізацією та зростанням значення англійської мови як мови міжнародного спілкування, зокрема в правовій сфері, дослідження лексико-стилістичних особливостей англомовних правових текстів набуває особливої актуальності.

Актуальність теми. Актуальність дослідження визначається потребою у вивченні мовних засобів, що використовуються у правових текстах англійською мовою, для забезпечення їхньої адекватної інтерпретації та перекладу. Розуміння лексико-стилістичних характеристик таких текстів має велике значення для юристів, перекладачів, лінгвістів та студентів, які вивчають юридичну англійську мову. Крім того, актуальність теми зумовлена необхідністю створення універсальних підходів до правового перекладу, що враховуватимуть як лінгвістичні, так і культурні аспекти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження лексико-стилістичних особливостей правових текстів знайшло своє відображення в роботах таких науковців, як Пітер Гудріч, Марія Комарова, Крістофер Уільямс, які акцентують увагу на важливості юридичної термінології та формальних характеристик правового стилю. Також помітний внесок у цю галузь зробили лінгвісти, які досліджували переклад правових текстів, наприклад, Моніка Табак та Жан-Клод Пірон. Проте, незважаючи на значну кількість робіт у цій сфері, питання впливу лексико-стилістичних особливостей на точність перекладу й адаптацію правових текстів в умовах багатомовного середовища залишаються недостатньо вивченими.

Формулювання цілей статті. Метою статті є визначення ключових лексико-стилістичних особливостей англомовних правових текстів, а також аналіз їхнього впливу на ефективність перекладу й інтерпретації. Завдання включають:

1. Опис основних характеристик юридичної термінології, синтаксису та стилістичних прийомів у правових текстах.
2. Аналіз прикладів використання юридичних термінів латинського походження, архаїчних конструкцій та формальних засобів.
3. Оцінка складнощів, що виникають під час перекладу англомовних правових текстів, і пошук можливих рішень для їх подолання.

Виклад основного матеріалу дослідження. Англомовні правові тексти – це спеціалізовані письмові документи, які складаються англійською мовою та мають юридичний характер. Їх основна мета – регулювання правовідносин, формулювання прав, обов'язків та відповідальності учасників правових відносин. Англомовні правові документи зазвичай мають усталену структуру, яка включає преамбулу (вступну частину, що описує основну мету документа), основну частину, де викладаються правові норми, та заключні положення.

Однією з характерних рис юридичних текстів є їх значний обсяг і високий рівень складності. Юридичний письмовий дискурс зазвичай складається з набагато довших речень, ніж ті, що використовуються у повсякденній мові. У юридичних текстах англійською мовою речення часто у два рази довші, ніж у наукових текстах, і до восьми разів довші, ніж у текстах усного мовлення. Наприклад, у наступному випадку, іменна фраза «this agreement» супроводжується 42 словами, які уточнюють умови угоди, імена сторін, їхню юридичну адресу, імена, які їм присвоюються в тексті контракту, а також згадку про правонаступників двох сторін, що підписали угоду:

(1) This Agreement, effective as of the first day of April 2011 between Dale Johnson Ryder Warren, an Association organized and existing under the laws of Switzerland ('Grantor'), its successors and assigns, and DJRW Johnson Ryder Simpson & C., its successors and assigns ('Member Firm') (Government of India, 1949).

Крім того, юридичні тексти характеризуються частим використанням постмодифікаторів та відносних речень, що суттєво відрізняє їх від інших видів спеціалізованого дискурсу, які, як правило, надають перевагу попередній модифікації. Виключення відносних речень є рідкістю, а довгі постмодифікатори використовуються настільки часто, що це призводить до формування дуже довгих і синтаксично складних конструкцій.

Наприклад:

(2) The Tenant will [...] pay for all gas and electric light and power which shall be consumed or supplied on or to the Property during the tenancy and the amount of the water rate charged in respect of the Property during the tenancy and the amount of all charges made for the use of the telephone on the Property during the tenancy or a proper proportion of the rental or other recurring charges to be assessed according to the duration of the tenancy. (Government of India, 1949)

Такий підхід до побудови речень дозволяє забезпечити максимально точне формулювання правових норм, але також ускладнює сприйняття текстів для читача, який не володіє спеціальною підготовкою.

Мейлі виділяє чотири основні групи юридичних текстів:

Джерела права та судового процесу (законодавчі акти, нормативні документи, прецеденти, заповіти, контракти тощо) – це переважно письмові тексти.

Досудові процеси (наприклад, поліцейські інтерв'ю, заяви, консультації або виклики присяжних) включають як усні, так і письмові тексти.

Судові розгляди (допити в суді, перехресні допити, рішення присяжних, судові процедури) реалізуються переважно в усній формі.

Записи судових рішень (юридичні звіти) є виключно письмовими текстами.

Останні три групи стосуються судових процесів, тоді як перша охоплює ширший спектр юридичних документів.

Анна Тросборг, дотримуючись подібного підходу, також поділяє юридичний дискурс за ситуацією використання. Хоча вона зосереджується на юридичному дискурсі загалом, її підхід також може бути застосований до класифікації юридичних текстів за жанрами, включаючи як письмові, так і усні форми (Trosborg, 1997).

Д. Цао пропонує ще одну класифікацію, орієнтуючись на ситуацію використання текстів. У її типології виділяються чотири основні групи (Сао, 2007):

Законодавчі тексти, які включають статuti, міжнародні договори та інші акти законодавчих органів.

Судові тексти, створені під час судових процесів суддями чи іншими працівниками юридичної системи.

Юридично-наукові тексти, які охоплюють дослідження, коментарі та наукові праці, створені юристами-академіками.

Приватні юридичні тексти, наприклад, договори, свідчення, заповіти та інші документи, створені нотаріусами або іншими особами.

Хилтунен, у свою чергу, виділяє три основні типи юридичного письма (Hiltunen, 1999):

Академічні тексти з права, які досліджують використання мови в юридичній сфері й представлені в журналах та підручниках.

Законодавчі документи, до яких належать Конституції, акти парламентів, договори й інші офіційні документи.

Юридичні тексти, пов'язані із судовими процесами, такі як протоколи судових засідань, судові рішення й юридичні звіти.

Кожен із цих типів текстів має свої лінгвістичні особливості, але всі вони об'єднані однією метою – забезпечення юридичної комунікації. Незважаючи на відмінності, існують базові спільні риси, які дозволяють всім цим текстам ефективно виконувати свої функції у правовій системі.

Англомовні правові тексти характеризуються рядом особливостей, серед яких виділяються:

Юридична термінологія. Однією з головних рис є використання вузькоспеціалізованих термінів, таких як "habeas corpus", "ex post facto", "tort", які мають чітко визначене значення в юридичному контексті. Ці терміни забезпечують точність формулювань, але водночас створюють складнощі для розуміння непрофесіоналами.

Архаїчні звороти та формалізм. У багатьох правових текстах зберігаються архаїзми ("hereinafter", "whereof"), які використовуються для збереження тягlostі правової традиції та уникнення неоднозначності.

Складні синтаксичні конструкції. Юридичні тексти часто включають довгі складнопідрядні речення з численними умовами, що дозволяє уникати прогалин у формулюванні норм, але ускладнює сприйняття тексту (Hiltunen, 1999).

Стилістичні засоби. Правові тексти характеризуються використанням паралельних конструкцій, повторів, пасивного стану та імперсональних форм, які забезпечують формалізм та нейтральність.

Прикладом складнощів перекладу може слугувати використання латинських термінів, які не завжди мають точні еквіваленти в інших мовах. Наприклад, переклад терміну "nolo contendere" (відмова визнавати провину, але й не заперечення звинувачення) потребує пояснювального перекладу для відображення його правового значення.

Латинізми є однією з найвиразніших особливостей англійської юридичної мови. Алькарас і Х'юс (Alcaraz and Hughes, 2002) пояснюють це тим, що латинська мова була поширена як мова церкви, освіти й права. Окрім того, римське право мало величезний вплив на формування європейських правових систем. Ось деякі поширені латинські терміни: Bona fide (добросовісний); Res judicata (незмінність рішення); Res nova (нова річ; невизначене питання права); Actus reus (протиправна дія); Alibi («в іншому місці») (Gotti, 2011).

Цікавою рисою є збереження архаїчних граматичних форм, наприклад, закінчення «eth» у слові «witnesseth» замість сучасного «es».

Також існують архаїчні прислівники, які утворюються шляхом поєднання слів *here, there, where* з прийменниками (*of, after, by, under* тощо).

Використання таких слів, як "the same", "such" та "said", у юридичних англомовних текстах має принципові відмінності порівняно з їх застосуванням у звичайній англійській мові. Слово "the same" часто вказує на порівняння з чимось подібним, однак у юридичному контексті воно позначає ідентичність посилання. (Tiersma, 1999:88) Наприклад:

The tenant shall pay all the taxes regularly levied and assessed against Premises and keep the same in repair (Simon&Simon, n.d).

У цьому випадку "the same" відноситься до слова "Premises". Замість "the same" можна використовувати займенник "it". (Tiersma, 1999:91)

Слово "such" зазвичай має значення "that sort" або "this sort", проте в юридичному тексті воно виконує іншу функцію:

We conclude that the trial court's order constituted an abuse of discretion in the procedural posture of this case which compels us to set aside such order (Florida Legislature, 2020).

Тут "such order" означає "this order". Тобто, "such" виконує функцію вказівного займенника "this".

Щодо слова "said", то в юридичних текстах воно замінює артикль чи вказівний займенник. Наприклад:

Lessee promises to pay a deposit. Said deposit shall accrue interest at a rate of five percent per annum (Government of India, 1949).

Тут "said" можна замінити на артикль "the" або займенник "this" без зміни значення.

Слова в дублетах чи триплетах часто походять з різних середньовічних мов, таких як германська, давньоанглійська, нормандська французька або латина.

Часто ці вирази є алітеративними, як, наприклад, "aid and abet", "part and parcel", "lewd and lascivious", "rest, residue and remainder".

Суто технічні терміни – це ті, які використовуються виключно в юридичній сфері і мають лише одне (юридичне) значення. Наприклад, *barrister, solicitor, estoppel, mortgage, serve proceedings, refuse leave to appeal*.

Напівтехнічні терміни – це слова, що належать до загального лексикону, але набули додаткових значень у юридичному контексті. Вони є полісемічними і постійно зростають, оскільки законодавство змінюється. Прикладом є слово "issue":
a) "The testator died without issue" (попомство, діти). b) "The parties could not agree on the issue" (спірне питання). c) "The passport was issued by the Liverpool office" (видавати). d) "Parties must wait for process to issue from the court" (відбувати).

Граматичні особливості юридичних текстів мають важливе значення, оскільки вони можуть впливати на тлумачення складних юридичних документів. Відомо, що юридична мова має тенденцію бути "багатослівною", "нечіткою" і "похмурою" (Mattila, 2013). Складний синтаксис є однією з основних характеристик юридичних текстів і сприяє тому, що вони можуть бути важкими для розуміння, особливо для непрофесіоналів. Наприклад:

"In the event that the Buyer fails to pay the purchase price within the time specified herein, the Seller shall have the right to terminate this agreement, without prejudice to any other rights or remedies available under applicable law." (Florida Legislature, 2020).

"The parties agree that any dispute arising out of or in connection with this agreement shall be resolved by arbitration in accordance with the rules of the International Chamber of Commerce, and the decision of the arbitrator shall be final and binding upon both parties." (Supreme Court of Pakistan, n.d)

"Whereas the Borrower has applied for a loan and the Lender has agreed to provide such loan, subject to the terms and conditions set forth herein, the following terms shall govern the relationship between the parties." (Government of India, 1949).

"Notwithstanding the foregoing, in the event that the Purchaser fails to fulfill its obligations under this Agreement, the Vendor shall have the right to claim liquidated damages, in addition to any other remedies available under law." (Florida Legislature, 2020)

"Whereas the parties have reached an agreement regarding the sale of the property, the Buyer shall pay the full purchase price to the Seller on or before the closing date, subject to adjustments for prorated taxes and utilities." (Simon&Simon, n.d)

Юридичні тексти часто використовують довгі й складні речення, де одне речення може містити кілька незалежних і залежних частин. Наприклад:

"He further contended that Mr. A. Rehman Malik has resigned from the membership of the Senate on 9th July 2012..." (Supreme Court of Pakistan, n.d)

Номіналізація, яка полягає у перетворенні дієслів на іменники, є характерною для юридичної англійської мови. Вона часто робить речення довгими і складнішими, але певні юристи визнають її важливість у створенні юридичної об'єктивності. Наприклад:

Provision від provide (Government of India, 1949)

To be in opposition замість to oppose (Government of India, 1949)

For the implementation замість implement (Supreme Court of Pakistan, n.d)

Юридичні тексти також відзначаються безособовістю. Використовуються лише третя особа, не згадуються особисті імена, а звертання відбувається через їхні юридичні статуси, як-от Grantor, agent. Крім того, часто використовуються пасивні конструкції для забезпечення об'єктивності та нейтральності, що вражає своєю відсутністю конкретних виконавців дій (Coulthard and Johnson, 2007).

У юридичних текстах часто застосовується пасивний стан, що допомагає зменшити акцент на семантичному агенті, який може бути виражений через необов'язкові компоненти речення, наприклад, прийменникову фразу з *by*, або взагалі не з'являтися в тексті. Відсутність чітко визначеного агента пасивних конструкцій та дієприкметників робить юридичні документи не тільки більш безособовими, що підтримує об'єктивність змісту, а й більш універсальними й загальними (наприклад, конструкції *it is deemed*, *it is understood*, *it is to be interpreted as* залишають незазначеним виконавця дії). Крім того, пасивні форми виконують важливу роль у структурі тексту, особливо в мовах з фіксованим порядком слів, таких як англійська. Вони дозволяють змінювати розташування елементів у реченні, що допомагає реалізувати принцип фокусування на кінці. Це робить структуру речень більш відповідною до природного переходу від відомої до нової інформації, що задовольняє вимоги функціональної перспективи (Crystal and Davy, 1986).

"The Constitution was framed by its makers keeping in view the situations." (Government of India, 1949)

У таких документах, як статuti, контракти та інші правові акти, що містять правила процедур, необхідно передбачити безліч можливих ситуацій, варіантів розвитку подій та винятків. Тому мова, якою вони написані, є дуже насиченою синтаксичними конструкціями умовності та припущень, які можуть бути як позитивними (наприклад, *if*, *when*, *where*, *whenever*, *wherever*, *provided that*, *in the event that/of*, *assuming that*, *so long as* та інші), так і негативними (наприклад, *unless*, *failing*, *should... not...*, *except as/where/if, but for*). Важливо забезпечити точне й правильне розуміння таких текстів, як наприклад:

"Where either party fails to perform their side of the bargain, then, subject to clause 15 above, if notice of non-performance is given in writing by the injured party within seven days, or, in the event that communication is impossible until the ship reaches a port of call, as soon thereafter as is practically possible, the injured party shall be entitled to treat the contract as discharged except as otherwise provided in this contract." (Simon&Simon, n.d)

Висновки та перспективи подальших досліджень. Дослідження лексико-стилістичних особливостей англійських правових текстів показує, що ці тексти мають унікальні мовні характеристики, які забезпечують їхню точність, але водночас створюють складнощі для перекладу та інтерпретації. Особливості юридичної термінології, синтаксису й стилю вимагають від перекладачів глибоких знань не лише мови, але й правової системи.

Подальші дослідження можуть бути зосереджені на розробці автоматизованих систем перекладу правових текстів, а також на створенні навчальних посібників для підготовки юристів і перекладачів, які працюють із юридичною англійською мовою. Вивчення культурних та правових впливів на формування правових текстів також є перспективним напрямком для глибшого розуміння міжнародного правового дискурсу.

Література:

1. Alcaraz, E., Hughes, B. (2002). *Legal translation explained*. Manchester: St. Jerome Publishing.
2. Bhatia, V. K. (1993). *Analysing genre: Language use in professional settings*. London: Longman.
3. Cao, D. (2007). *Translating law*. New York: Multilingual Matters.
4. Chovanec, J. (n.d.). Grammar in the law. In *The encyclopedia of applied linguistics*.
5. Coulthard, M., Johnson, A. (2007). *An introduction to forensic linguistics: Language in evidence*. London, England: Routledge.
6. Crystal, D., Davy, D. (1986). *Investigating English style*. New York: Longman.
7. Danet, B. (1985). Legal discourse. In T. A. Dijk (Ed.), *Handbook of discourse analysis* (pp. 134-152). London: Academic Press.
8. Garner, B. A. (2001). *Black's law dictionary* (2nd pocket ed.). St. Paul, MN: West Group.
9. Gotti, M. (2011). *Investigating specialized discourse*. Bern: Peter Lang.
10. Hiltunen, R. (1999). *Chapters on legal English*. Helsinki: Suomalainen Tiedeakatemia.
11. Maley, Y. (1994). The language of the law. In J. Gibbons (Ed.), *Language and the law* (pp. 11-50). London: Longman.
12. Mattila, H. E. S. (2013). *Comparative legal linguistics: Language of law, Latin and modern lingua francas*. Farnham, England: Ashgate Publishing Limited.
13. Melinkoff, D. (1963). *The language of the law*. Boston, MA: Little, Brown & Company.
14. Sabra, A. M. M. (1995). *Translation of contracts*. Cairo: The American University of Cairo.
15. Tiersma, P. (1999). *Legal language*. Chicago, IL: The University of Chicago Press.

16. Trosborg, A. (Ed.). (1997). *Text typology and translation*. Amsterdam: John Benjamins Publishing Co.
17. Florida Legislature. (2020). *The 2020 Florida statutes*. Retrieved from http://www.leg.state.fl.us/Statutes/index.cfm?App_mode=Display_Statute&URL=0900-0999/0944/Sections/0944.275.html
18. Government of India. (1949). *The Constitution of India*. Retrieved from https://indiankanoon.org/doc/1735861/?cf_chl_jschl_tk=60e57798fb044fcbbd
19. Supreme Court of Pakistan. (n.d.). *In the Supreme Court of Pakistan (Original Jurisdiction)*. Retrieved from <https://silo.tips/download/in-the-supreme-court-of-pakistan-original-jurisdiction-3>
20. Simon & Simon. (n.d.). *The story of legal doublets in English*. Retrieved from https://www.simonandsimon.co.uk/blog/legal-english-the-use-of-legal-doublets#_ftn2

References:

1. Alcaraz, E., Hughes, B. (2002). *Legal translation explained*. Manchester: St. Jerome Publishing.
2. Bhatia, V. K. (1993). *Analysing genre: Language use in professional settings*. London: Longman.
3. Cao, D. (2007). *Translating law*. New York: Multilingual Matters.
4. Chovanec, J. (n.d.). Grammar in the law. In *The encyclopedia of applied linguistics*.
5. Coulthard, M., Johnson, A. (2007). *An introduction to forensic linguistics: Language in evidence*. London, England: Routledge.
6. Crystal, D., Davy, D. (1986). *Investigating English style*. New York: Longman.
7. Danet, B. (1985). Legal discourse. In T. A. Dijk (Ed.), *Handbook of discourse analysis* (pp. 134-152). London: Academic Press.
8. Garner, B. A. (2001). *Black's law dictionary* (2nd pocket ed.). St. Paul, MN: West Group.
9. Gotti, M. (2011). *Investigating specialized discourse*. Bern: Peter Lang.
10. Hiltunen, R. (1999). *Chapters on legal English*. Helsinki: Suomalainen Tiedeakatemia.
11. Maley, Y. (1994). The language of the law. In J. Gibbons (Ed.), *Language and the law* (pp. 11-50). London: Longman.
12. Mattila, H. E. S. (2013). *Comparative legal linguistics: Language of law, Latin and modern lingua francas*. Farnham, England: Ashgate Publishing Limited.
13. Melinkoff, D. (1963). *The language of the law*. Boston, MA: Little, Brown & Company.
14. Sabra, A. M. M. (1995). *Translation of contracts*. Cairo: The American University of Cairo.
15. Tiersma, P. (1999). *Legal language*. Chicago, IL: The University of Chicago Press.
16. Trosborg, A. (Ed.). (1997). *Text typology and translation*. Amsterdam: John Benjamins Publishing Co.
17. Florida Legislature. (2020). *The 2020 Florida statutes*. Retrieved from http://www.leg.state.fl.us/Statutes/index.cfm?App_mode=Display_Statute&URL=0900-0999/0944/Sections/0944.275.html
18. Government of India. (1949). *The Constitution of India*. Retrieved from https://indiankanoon.org/doc/1735861/?cf_chl_jschl_tk=60e57798fb044fcbbd
19. Supreme Court of Pakistan. (n.d.). *In the Supreme Court of Pakistan (Original Jurisdiction)*. Retrieved from <https://silo.tips/download/in-the-supreme-court-of-pakistan-original-jurisdiction-3>
20. Simon & Simon. (n.d.). *The story of legal doublets in English*. Retrieved from https://www.simonandsimon.co.uk/blog/legal-english-the-use-of-legal-doublets#_ftn2